

dimecres i divendres al local social de l'entitat, de 9 a 11 del vespre. Com en els altres anys s'han basat en el temari que facilitem a tots els cursetistes. En les sortides pràctiques hem efectuat algun canvi. S'ha intentat que les sortides fossin progressives en dificultat i en la implicació dels cursetistes. Aquestes pràctiques les plantejem en petits equips, cada un d'ells amb un mínim de dos monitors, per a afavorir la participació de tots. Cal mencionar que el curs, com en els darrers anys, es complementa amb unes sortides post-curset, per a ampliar els coneixements i la tècnica. En quan als monitors la participació ha estat molt desigual, en algunes sortides érem els justos per portar a terme l'activitat i en d'altres érem més monitors que cursetistes. Però el resultat ha estat força positiu, doncs també ens interessa que ens anem coneixent tots plegats. Com a resum, s'ha de valorar molt positivament tant la participació com les aptituds dels cursetistes i el desenvolupament del curs en general, malgrat la climatologia no ens va ser molt favorable. Com a anècdota explicar-vos que després de realitzar el descens d'un barranc havíem organitzat una "barbacoa" en tota regla i que després d'esperar molta estona a què es cremés la llenya, tenir la brasa apunt i fer la carn, va començar a ploure, havent de refugiar-nos en un camió de transport de bestiar, propietat d'un company. Voldria aprofitar aquestes ratlles per fer unes recomanacions a tots els "barranqueros":

Tingueu en compte que cada any moren practicant el barranquisme, bastantes persones, moltes de les quals per fer el descens en èpoques amb molta aigua. Qualsevol barranc amb una dificultat tècnica senzilla, es pot convertir en un parany, quan el cabal d'aigua és abundant. Així que prudència i sentit comú.

Toni Pueyo

I XXè Curset d'espeleologia

Com cada any pels voltants del febrer i març al GIEG organitzem un curset d'espeleologia amb l'objectiu de divulgar aquest esport-ciència, de vegades tan poc conegut, es per això que els cursets estan oberts a tothom sigui o no soci de l'agrupació.

El curset d'enguany que era el XX, es va iniciar el dimecres 7 de març amb la presentació del mateix per en Jordi Icart com a president de l'Agrupació Excursionista de Granollers, l'assistència al curs ha estat de 9 participants, d'edats entre els 21 i els 37 anys, i és que l'espeleologia, si be en la seva vessant esportiva requereix d'un mínim entrenament físic, en la seva vessant científica no té límit d'edat.

Es varen fer un total de 8 xerrades teòriques en les que es va parlar dels materials i vestimentes necessàries per a la seva pràctica, de las tècni-

ques per moure's per dins de les cavitats tant verticals (avencs), com horitzontals (coves), amb les mesures necessàries per anar-hi amb seguretat i és que l'espeleologia com a esport és un d'aquests que ara es qualifiquen com "de risc" i es posen tan de moda, però sovint el risc és conseqüència de la falta de preparació tècnica dels qui el practiquen i una mica de seny en no fer més del que estem preparats.

En la part científica es va parlar de com fer i interpretar planells de les cavitats, del com, perquè i a on es formen les cavitats, de quina manera fer fotografies en un mitja tan fosc i humit per tal de reflectir aquests paratges tan encisadors, dels animals que en elles hi viuen de forma permanent o esporàdica, del seu ecosistema i la seva fragilitat, de la consciència ecològica per no malmetre uns paratges sovint encara verges, i l'impacte que sobre ells hi té l'ésser humà.

Vàrem sortir a fer pràctiques, primer a unes parets exteriors a Valldeu, després a l'avenc d'en Roca (a l'Ordal). La següent setmana vàrem anar a Sant Llorenç a l'avenc de la Carbonera que deu al seu nom a què s'utilitzava l'aire que sortia per la seva boca pel tiratge d'una pila de llenya per fer carbó vegetal. L'altre cap de setmana vàrem sortir els dos dies, el dissabte, vàrem anar a fer el forat del Sant Ou que és a prop del Santuari de Montgrony i després al vespre vàrem anar a dormir a una casa rural on ens vàrem atipar de carn a la brasa que havíem comprat a Gombren i aprofitarem la convivència per conèixer-nos millor, i és que l'espeleologia és un esport de grup, a on el món de silenci i fosc en el que ens movem fan més forts els lligams amb els companys, doncs allà baix només hi som nosaltres, i depenem els uns dels altres, i això et dona una dimensió humana diferent, és com si estiguéssim en un altre món, i és que ja tan sols ens queda per descobrir i explorar l'espai i el món subterrani. El diumenge vàrem anar a la cova de la Fou de Bor a la Cerdanya, que és una cavitat molt maca de fer doncs té un lloc on la galeria és inundada d'aigua i s'ha de buidar per poder-hi passar, i per una altra galeria hi ha un llac subterrani.

L'últim diumenge vàrem anar a Montserrat a l'avenc del Pouetons que té una fondària aproximada d'uns 120 metres a sota terra.

Granollers a abril del 2001

Andreu Garcia